

“De kracht om door te gaan”

| Tekst Jessie Van Couwenberghe | Foto's Gert De Herdt - WMT - WS |

Aan het woord is Altagracia Jiminez (56). Een straffe dame en één brok energie. Ze heeft verscheidene functies binnen de vakbond CASC en als directrice van het ziekenfonds Amussol trekt ze heel het land rond om leden te 'maken'. Wereldsolidariteit, de OKRA-partner voor meer rechtvaardigheid in de derde wereld, steunt Amussol. Altagracia vertelt honderduit over haar drijfveren, obstakels en hoopvolle resultaten. Ze woont en werkt in de Dominicaanse Republiek, bij ons een populaire reisbestemming. Jammer genoeg gaan de winsten van het toerisme vooral naar het buitenland.

Godsgeschenk

“Ik sloot me bij de vakbond aan om naast mijn werk als verpleegster ook voor sociale zekerheid te strijden. Niet altijd even gemakkelijk. Maar als je een doel hebt in het leven, dan moet je ervoor gaan. Dat geeft me telkens de kracht om door te gaan. Ik geloof in mensen, in de kracht van mensen samen. Dat motiveert me om moeilijke obstakels niet uit de weg te gaan. Als je af en toe resultaten boekt, is dat een godsgeschenk. Er blijft genoeg over om verder voor te strijden (*lacht*).

Het is niet eenvoudig om mensen te overtuigen van de noodzaak zich te organiseren. Na een drukke dagtaak rest er vaak weinig tijd om je te engageren. Dat vergt ook moed en energie. In mijn land is er een wet die zegt dat iedereen vrij is om zich te organiseren in een vakbond om zo collectieve arbeidsovereenkomsten af te dwingen. De realiteit is anders. Als de grote baas van een bedrijf neen zegt, kan je het vergeten om met vakbondswerk te beginnen.”

Boontjes

“Bovendien zijn er heel weinig 'echte' jobs in mijn land. En dus proberen mensen hun eigen boontjes te doppen, buiten het officiële jobcircuit. Het gaat om meer dan de helft van de werkende Dominicanen! We onderhandelen met de overheid. Zo zijn er al enkele sociale wetten gekomen die de werknemers echt vooruithelpen. Ook de mensen uit het informele

Altagracia Jiminez.

“In 1978 studeerde ik af als verpleegster in de Dominicaanse Republiek. Mensen helpen, voor hen zorgen, heeft altijd in mijn bloed gezeten. Toevallig belandde ik toen op een vakbonds-bijeenkomst over sociale zekerheid. Wat een utopie, dacht ik. Maar ik besepte snel dat dit systeem veel meer mensen kon helpen dan ik ooit zelf zou kunnen.”

“De oprichting van ons vormingsinstituut INFAS betekende ook een grote stap voorwaarts.”

circuit laten we niet in de kou staan. In de Dominicaanse Republiek leeft zowat één vierde van de bevolking onder de armoedegrens. De middelen voor onderwijs en gezondheid worden schaarser. In 2001 kwam er een nieuwe wet rond sociale zekerheid. Maar die geldt alleen voor wie formeel werkt. En hier knelt het schoentje, want de meerderheid van de Dominicanen doet niet mee. Daarom zijn wij met de overheid gaan onderhandelen om een systeem te ontwikkelen dat de nieuwe wet openstelt voor informele werkers. Met resultaat!”

“Neem nu de transportsector. Heel wat mensen werken als zelfstandige of in kleine bedrijfjes, meestal informeel. De CASC sloot een akkoord met de overheid om de werknemers van deze sector op te nemen in de sociale zekerheidswet. Er kwam een speciale procedure die de werknemers indeelt in categorieën waaraan bijdragen gekoppeld worden. Dat bedrag verzekert werknemers voor ziekte (gezondheidszorg en inkomensverlies), pensioen, invaliditeit en arbeidsongevallen. De inning van de bijdrage en de administratie gebeurt door Amussol, het ziekenfonds van de CASC. Amussol bouwt eigen dienstverlening uit voor alle aangesloten werknemers: spaar- en kredietmogelijkheden, apotheken, begrafenissen...”

Mensen samen

“De oprichting van ons vormingsinstituut INFAS betekende ook een grote stap voorwaarts. We bereiken duizenden arbeiders die een beroepsopleiding komen volgen. Kook- en bakcursussen bv. bieden jobkansen in de toeristische sector. Onze cursisten kunnen ook werken in een vast statuut, wat meer zekerheid geeft. En we bieden verder juridisch advies aan. Het vormingsinstituut konden we uitbouwen met de hulp van Wereldsolidariteit.”

“Jobs verdwijnen en gaan naar andere landen. Of ze komen naar hier, maar drukken op onze lonen en onze sociale verworvenheden. Dit proces is in heel de wereld bezig. Arbeiders hebben elkaar nodig, wereldwijd. En dat heeft Wereldsolidariteit goed begrepen. Ik ben niet alleen blij, maar ook trots om deel uit te maken van dat netwerk van Belgen, Dominicanen, werknemers wereldwijd. De kracht van mensen samen. Mooi toch?”

WERELDSOLIDARITEIT

Overall ter wereld werken mensen heel hard voor een beter leven voor zichzelf en hun gezin. Maar in het Zuiden worden die inspanningen heel wat minder beloond dan hier bij ons. Arbeiders in het Zuiden krijgen geen redelijk loon, moeten vaak

in slechte omstandigheden werken, leven in bittere armoede en hebben geen toegang tot gezondheidszorg of sociale zekerheid.

Hoe werkt Wereldsolidariteit?

Aan dit onrecht wil Wereldsolidariteit structureel iets veranderen, met duurzame oplossingen. Hoe? Door de mensen in het Zuiden alle kansen te geven om zich te organiseren, zodat ze voor hun rechten kunnen opkomen. In een vakbond. Een vrouwenorganisatie. Een jongeren- en ouderenbeweging. Een ziekenfonds. Een coöperatieve.

De mensen in het Zuiden staan er niet alleen voor. Dankzij Wereldsolidariteit kunnen ze rekenen op de steun van een uitgebreid internationaal netwerk, waar solidariteit écht telt. Want samen sta je sterker. En daar wordt iedereen beter van!

Kruid je leven!

Heel wat OKRA-trefpunten steunen de lentecampagne van Wereldsolidariteit tijdens de paasvieringen en met de verkoop van kruiden. Steun de actie! Koop kruiden - 5 euro voor drie zakjes met een originele mengeling en gratis recept! - of stort een gift op 799-5500000-05, met vermelding van *OKRA-magazine*.

